

כתב אישום: לקוח אנס והכה עובדת זנות שסירבה ליחסי מין ללא קונדום

ורד לי 03:51 | 31.12.2014

בכתב אישום שהוגש בשבוע שעבר לבית המשפט המחוזי בתל-אביב על ידי עו"ד רביד שיפמן מפרקליטות מחוז תל-אביב ניתן לחזות איך נפרם עוד אחד מהמיתוסים הרווחים בתעשיית הזנות הישראלית

כתב אישום שהוגש נגד מוחמד אקרט, בן 25, מתל-אביב, בגין אונס, מעשה סדום ותקיפה של עובדת בבית בושת בתל-אביב, חושף שנשים בזנות אינן מוגנות גם בתוך בתי הבושת ושתופעות של אונס ותקיפה רווחות בכל הזירות, ולא רק ברחוב. למעשה, הזירה היא רק תפאורה, וכל השאר הוא שיווק של תעשיית הזנות, שמאחוריה עומד עולם פשיעה.

שוחרי מיסוד הזנות גורסים שהכנסת הנשים לדירות ולמכונים יגדילו את הביטחון האישי של הנשים בזנות ויגנו עליהן, אבל המציאות מראה שוב ושוב שאלימות כנגד נשים מתקיימת גם בתוך הזירות המשוקקות כ"מוגנות". בהולנד, בה מתקיים מיסוד רשמי מדווחות 60% מעובדות הזנות על אלימות מצד לקוחות.

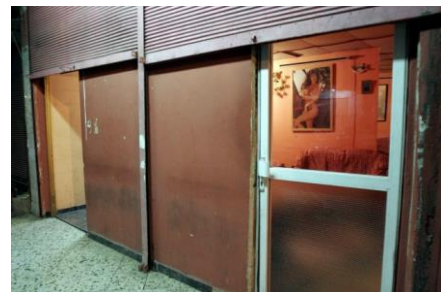
ובחזרה לתעשיית הזנות הישראלית. על פי כתב האישום, בתאריך ה-10 בספטמבר 2014, בסביבות השעה 7:00-8:00 בבוקר, הגיע אקרט לבית בושת בתל-אביב. המקום היה ריק מלקוחות ומעובדות נוספות בשל השעה המוקדמת. עובדת הזנות היתה לבדה בבית הבושת.

הלקוח ועובדת הזנות נכנסו לחדר בבית הבושת. הלקוח ביקש ממנה לקיים יחסי מין בתשלום. עובדת הזנות הסכימה, בתנאי שהוא ישתמש באמצעי מניעה. במהלך קיום יחסי המין, הוריד אקרט את הקונדום והורה לעובדת הזנות לקיים עימו מגע מיני ללא קונדום. היא סירבה.

בכתב האישום מתואר כי אקרט דחף אותה והפילה למיטה, היכה אותה באגרופיו בראשה, אנס אותה בכוח וביצע בה מעשה סדום שלא בהסכמתה. עובדת הזנות זעקה לעזרה, ניסתה למנוע ממנו לבצע את האונס וזעקה לעברו "אל תיגע בי", אבל אקרט המשיך להכותה באגרופים בראשה ולא שעה לדרישתה.

ללקוח, יש הרשעה אחת קודמת בעבירות רכוש ומרמה. הפרקליטות הגישה בקשה לעצור את אקרט עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בבקשת המעצר ציינה עורכת הדין שיפמן כי "נוכח האלימות בה נקט המשיב נגד המתלוננת, רמיסת כבודה ורצונה של המתלוננת ברגל גסה מלמדים כי בעיני המשיב, משעה ששילם למתלוננת, אין היא עוד אדם בעל זכויות ורצונות, כי אם כלי שרת למאווי הסוטים והאלימים ומכאן, מסוכנותו כלפי כולי עלמא וציבור הנשים העוסקות בזנות, בפרט".

"נוכח האלימות בה נקט המשיב, משעה ששילם למתלוננת, אין היא עוד אדם בעל זכויות ורצונות, כי אם כלי שרת למאווי הסוטים והאלימים ומכאן, מסוכנותו כלפי כולי עלמא וציבור הנשים העוסקות בזנות, בפרט". בית בושת בתל-אביב. למקום אין קשר לנאמר בכתבה. צילום: אלון רון

משא ומתן על קונדום: המציאות המוכרת לעובדי הזנות

המתנגדים לחוק להפללת הלקוח הקיים בשוודיה, נורבגיה, איסלנד ולאחרונה אף אומץ באירלנד, נוטים לתרץ זאת בכך שהזנות עלולה לרדת למחלת ושעובדי זנות יהיו בסיכון ויפסיקו להשתמש באמצעי מניעה מתוך חשש של לקוחות שהקונדום ישמש כראייה מפלילה.

כתב האיטום הזה, החושף מקרה בו לקוח מוריד קונדום במהלך יחסי מין ופוגע בעובדת זנות, הוא קצה הקרחון.

ארגוני סיוע מדווחים על עובדות זנות המספרות על ויכוחים מרים עם לקוחות המסרבים לאמצעי מניעה ומנסים לפתות אותן בתמורה כספית ומפעילים עליהן לחצים ולעיתים אף אימים מול בעלי המקומות.

בכתבה "מכוני היווי חוצים את גבול התחנה המרכזית ועוברים לבנייני מגורים בתל-אביב" (מוסף הארץ, 20.3.2009) ראייתי את מיכאלה (שם בדוי), שעבדה בכ-20 מכוני ליווי ודירות דיסקרטיות בצפון ובדרום תל-אביב וסיפרה על התופעה:

"התופעה הכי נפוצה היא שגבר מגיע ופתאום הוא מוריד קונדום, מסובב את הבחורה ועושה מין אנאלי למרות שהיא מסרבת, מתנגדת ואפילו מדממת".

אונס

"כן, זה בכפייה, הבחורה לא רצתה. היו מקרים שזה קרה לחברות הכי טובות שלי בחדרים סמוכים אלי במהלך משמרת"

במקרה כזה אפשר להתלונן נגד הלקוח?

המפעילים קודם כל יתייחסו יפה ללקוח וישמעו אותו, כי הוא הלקוח והוא זה שמשלם, כמו בכל תחום. אחר כך ינסו פשוט לסחוט ממנו יותר כסף או שהם ירביצו לו

והבחורה יכולה ללכת להתלונן במשטרה?

"ומה לספר שהיא נאנסה בזמן שעבדה במכון ליווי? תחשוף את המקום? את הלקוח? את המפעיל? תציג את עצמה במשטרה כזונה? בדרך כלל המשטרה מגיעה אלינו, אנחנו לא מגיעים אליה

ב-24 ביוני 2013 פרסמתי את הפוסט "[על העיוורון](#)" המגולל מקרה מטריד ואכזרי שארע בזירת הרחוב ומצטרף לרצף העדויות האלה. מ, 'עובדת-זנות, הומלסית מכורה לסמים, שחיה באיזור התחנה המרכזית הישנה והסתייעה בהליכתה בקביים הגיעה לבית החולים במצב של עיוורון מוחלט, כשלגופה סימני אלימות קשים כתוצאה מפגיעה חמורה של לקוח-זנות. היא עלתה בלילה לרכב. "אני חושבת שהוא היה כסוף, אבל אני לא בטוחה, לא זוכרת את הסוג, אני זוכרת שזה היה רכב עם שתי דלתות. הנהג היה ישראלי, בעל חזות מזרחית, שחום, כבן 60, קירח, נמוך ורזה", סיפרה כשפגשתי אותה בבית החולים בו היתה מאושפזת. הנהג אסף אותה לרכבו ברחוב הר-ציון בתחנה המרכזית. "הוא היה נראה נקי, לבוש בג'ינס וחולצה לבנה", שיחזרה.

מ' סיפרה שהלקוח התעקש שהם יקיימו יחסי מין ללא קונדום. "יש לנו בתקופה הזאת מלחמה עם לקוחות בנושא הזה", אמרה. "אנחנו מודעות לעלייה בתחלואה ומפחדות מהסיכונים. ניסיתי לשכנע אותו לשים קונדום אבל הוא היה נחוש שלא לשים. התחיל אקט מיני והוא פתאום חשב שרימיתי ושמתי לו קונדום. הוא התחיל פתאום להרביץ לי חזק כל כך. ביקשתי את הכסף והוא לא הסכים לתת והמשיך להכות אותי. ברחתי מהרכב והתיק שלי נשאר ברכב. הוא יצא מהאוטו בזעם והתחיל לרוץ אחרי ברחוב סלמה. הוא תפס אותי, הכה אותי מכות רצח והטיח את הראש שלי בקיר מספר פעמים עד שממש התעלפתי."

מ' אספה את עצמה וניסתה להתאושש מהמכות אבל למחרת התעוררה עם כאבי ראש חזקים כשפניה נפוחות. "התחלתי להרגיש שאני לא רואה טוב. שכבתי שבוע ללא תזונה כמעט. לא חשבתי לגשת לבית חולים ולטפל בעצמי או לבקש עזרה. כשאת מכורה לסמים את לא ממש דואגת לגוף

שלך ולבריאות שלך". היא המשיכה לשרוד את שגרת חייה הרגילה בתחנה המרכזית כשמיים ליום הראייה שלה דועכת ודועכת וכאבי הראש תכופים. כעבור שבוע כבר לא ראתה. "פקחתי עיניים וראיתי חושך מוחלט. זה היה מפחיד". מ' איבדה את ראייתה כתוצאה מהתקיפה.

לבקש צדק בהיכל המשפט

התופעה ממנה "מזהירים" שוחרי המיסוד היא כאמור המציאות המוכרת כיום לעובדי הזנות. כלומר, אין טעם לנופף באיום שעובדי מין יפחיתו את השימוש באמצעי מניעה בשל לחץ לקוחות משום שזאת ההתנהגות השכיחה אותה חווים כבר כיום עובדי הזנות. אבל את זה שוחרי המיסוד לא יחשפו. הם ימשיכו לשווק לציבור שמיסוד מגן על עובדי הזנות תוך התעלמות שהמיסוד מיטיב רק עם הלקוח.

וכך סיפרה מיכאלה בראיון על תנאי מיסוד מנקודת מבטה: "המקלחון נועד יותר לגבר – שהוא יוכל להתקלח ושהאשה תהיה נקייה עבורו. השומר ומצלמת האבטחה נועדו להגן על המקום מהמשטרה ולסגן לקוחות בעייתיים מפחד שלא ישלמו. מיטה יכולה להיות נוחה לגבר – ככה הוא יכול להוציא לך את הנשמה. במכון ובדירה יש לו את כל הנוחיות שבעולם, בעוד שברחוב או באוטו זה אקט מהיר יותר כי אין תנאים. תראי, ברחוב זה מסוכן וזה מפחיד. את עומדת לגמרי לבד, כל הכסף עלייך – אפשר לשדוד אותך, לחתוך אותך, במיוחד באזורים של התחנה המרכזית הישנה. מצד שני גם במכונים ובדירות היו מקרים ששיספו בחורה בחדר. הבן-אדם ממש חתך אותה, השאיר בחורה מדממת ויצא בטבעיות מהמכון".

וצריך להבהיר, תעשיית הזנות הישראלית פועלת בשנים האחרונות בתנאי מיסוד שקט – ארגוני סיוע מטעם משרד הבריאות נכנסים לזירות זנות ועורכים בדיקות למחלות מין; המשטרה מתייחסת בסובלנות לזנות המקומית וממעטת ללכוד סרסורים ולאכופ את החוק האוסר על ניהול בתי בוש; נשים בזנות בדירות דיסקרטיות משלמות למפעילי המקומות עבור שימוש באמצעי מניעה, שימוש במגבות, צריכת אלכוהול ומפרישות כסף לשומר. באווירה הפרועה הזאת של מיסוד מזדחל האלימות ומקרי האונס הם מציאות קיימת. מיסוד רשמי לא יטיב את המצב, הוא רק ייתן לעולם הפשע הישראלי לגיטימיות חברתית להפוך את הסרסורות למקצוע רשמי.

יש לקוות שכתב האישום שהוגש בשבוע שעבר מעיד על מגמה חדשה. עובדי זנות בתעשיית הזנות ממעטים בדרך כלל להגיש תלונה במשטרה ולבקש צדק בהיכל המשפט. יש לקוות שעד שישראל תצטרף למדינות הנאורות שאימצו את החוק להפלת לקוחות, יתחילו עובדי הזנות להכיר בזכויותיהם הבסיסיות ולהגיש תלונות במשטרה כנגד לקוחות, סרסורים ומפעילי בית בוש הפוגעים בהם.